

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tlač a informácie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 52/09

11. jún 2009

Rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C-155/08 a C-157/08

X

E.H.A. Passenheim-van Schoot/Staatssecretaris van Financiën

PREDĽŽENÁ LEHOTA NA DODATOČNÉ VYMÁHANIE DANE V PRÍPADE, ŽE BOL DAŇOVÝM ORGÁNOM ZAMLČANÝ ZDANITEĽNÝ MAJETOK NACHÁDZAJÚCI SA V INOM ČLENSKOM ŠTÁTE, JE V SÚLADE S PRÁVOM SPOLOČENSTVA

Ak daňové orgány nemajú žiadne indicie o existencii takéhoto majetku, predĺžená lehota nejde nad rámec tohto, čo je nevyhnutné na zabezpečenie účinnosti daňových kontrol a na boj proti daňovým podvodom

V októbri 2000 osobitná daňová inšpekcia (Belgicko) z vlastnej iniciatívy oznámila holandským daňovým orgánom informácie o bankových účtoch osôb s bydliskom v Holandsku otvorených v Kredietbank Luxembourg (KB-Lux), ktorá je bankou so sídlom v Luxembursku. V roku 2002 v nadväznosti na preskúmanie týchto informácií bolo pánovi X, ktorý je majiteľom takéhoto účtu od roku 1993, oznámené rozhodnutie o dodatočnom vymáhaní dane, ktoré obsahovalo opravy týkajúce sa majetkovej dane a dane z príjmov za roky 1993 až 2001. Okrem toho mu bola uložená pokuta vo výške 50 % z dodatočne vymáhanej sumy.

V januári 2003 pani Passenheim-van Schoot po smrti svojho manžela z vlastnej iniciatívy oznámila holandským daňovým orgánom všetky informácie týkajúce sa jej majetku a majetku jej zosnulého manžela spravovaného v banke so sídlom v Nemecku. Tento majetok dovtedy nebol nikdy uvedený v ich daňových priznaniach. Na žiadosť pani Passenheim-van Schoot inšpektor priznal v jej prospech režim takzvanej „účinnnej ľútosti“, v dôsledku čoho jej neuložil žiadnu pokutu. Oznámil jej však rozhodnutie o dodatočnom vymáhaní dane za roky 1993 až 1997.

X a Passenheim-van Schoot napadli tieto rozhodnutia daňových orgánov. Tvrdia, že predĺžená lehota na dodatočné vymáhanie dane, stanovená holandskými právnymi predpismi pre zdaniteľný majetok, ktorý sa nachádza v cudzine, je v rozpore s právom Spoločenstva. Za týchto okolností Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska), ktorý ako súd na poslednom stupni prejednáva obidve veci, položil Súdnemu dvoru otázku, či právu Spoločenstva odporuje holandská právna úprava, podľa ktorej v prípade, že daňovým orgánom sú zamlčané úspory a/alebo príjmy pochádzajúce z týchto úspor, je lehota na dodatočné vymáhanie dane päťročná, ak sa uvedené úspory nachádzajú v Holandsku, zatiaľ čo v prípade, ak tieto úspory sa nachádzajú v inom členskom štáte, sa táto lehota predĺži na dvanásť rokov.

V prvom rade Súdny dvor uvádza, že takáto právna úprava je obmedzením slobodného poskytovania služieb a súčasne aj obmedzením voľného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade zakázané Zmluvou ES.

V tejto súvislosti Súdny dvor však pripomenul, že už v minulosti rozhodol, že potreba zabezpečiť účinnosť daňových kontrol, ako aj boj proti daňovým podvodom predstavujú naliehavé dôvody všeobecného záujmu, ktoré môžu odôvodňovať takéto obmedzenie. Ak by aj totiž predĺženie lehoty na dodatočné vymáhanie dane ako také neposilnilo vyšetrovaciu právomoc daňových orgánov, toto predĺženie lehoty by im predsa umožnilo v prípade zistenia zdaniteľného majetku nachádzajúceho sa v inom členskom štáte, o ktorom nemali vedomosť, začať šetrenie, a ak sa ukáže, že tento majetok nebol zdanený alebo že bola stanovená nízka daň, vydať rozhodnutie o dodatočnom vymáhaní dane.

Súdny dvor pripustil, že **dotknutá právna úprava prispieva k zabezpečeniu účinnosti daňových kontrol a k boju proti daňovým podvodom.**

Následne Súdny dvor skúma, či táto právna úprava nejde nad rámec toho, čo je na dosiahnutie týchto cieľov nevyhnutné.

V tejto súvislosti rozlišuje dva prípady.

Prvý prípad zodpovedá situácii, keď majetok, ktorý je zdaniteľný v jednom členskom štáte a nachádza sa v inom členskom štáte, bol zamlčaný daňovým orgánom prvého členského štátu a tieto orgány nemajú žiadne indície o existencii uvedeného majetku, ktoré by im umožňovali začať šetrenie. Za tohto predpokladu je pre prvý členský štát nemožné obrátiť sa na príslušné orgány iného členského štátu so žiadosťou, aby mu tieto orgány oznámili informácie potrebné na správne stanovenie výšky dane.

Za týchto okolností opatrenie, ktorým bol zdaniteľný majetok zamlčaný daňovým orgánom podriadený predĺženej lehote na dodatočné vymáhanie dane v dĺžke dvanástich rokov, nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na zabezpečenie účinnosti daňových kontrol a na boj proti daňovým podvodom.

Okrem toho právu Spoločenstva neodporuje, aby v tomto prípade pokuta uložená z dôvodu zamlčania uvedeného zahraničného majetku a príjmov bola vypočítaná pomerne k výške dodatočne vymáhanej dane za toto dlhšie obdobie.

Druhý prípad zodpovedá situácii, keď daňové orgány členského štátu majú indície o zdaniteľnom majetku nachádzajúcom sa v inom členskom štáte, ktoré im umožňujú začať šetrenie. V tejto situácii nie je odôvodnené uplatnenie predĺženej lehoty na dodatočné vymáhanie dane členským štátom, ktoré nie je konkrétne zamerané na to, aby daňovým orgánom tohto členského štátu umožnilo náležite využiť mechanizmy vzájomnej pomoci medzi členskými štátmi, ktoré sa spustia, akonáhle sa dotknutý majetok nachádza v inom členskom štáte.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Jazyky, ktoré sú k dispozícii: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, SK.

Úplné znenie rozsudku sa nachádza na internetovej stránke Súdneho dvora:

[http:// curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SK&Submit=rechercher&numaff=C-155/08](http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SK&Submit=rechercher&numaff=C-155/08)

Vo všeobecnosti je znenie na internete prístupné v deň vyhlásenia rozsudku od 12. hodiny SEČ.

Podrobnejšie informácie Vám môže poskytnúť pán Balázs Lehóczki

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028